

De detectief van het perspectief.

stellig Wiskundige stellingen worden sterk en overheersend helder geponeerd als zekerheden, meetbaar en evident. Zou het niet kunnen dat dit zo gebeurt om te verbergen dat het schijnzekerheden zijn ? Vaak doen mensen zich zelfzeker voor om te maskeren dat wat ze beweren twijfelachtig zijn.

Zelfs bij een eenvoudige $1 + 1 = 2$ heb ik al de grootste twijfels. « 1 appel + 1 appel = 2 appels » is misschien wel exact vanuit rekenkundig oogpunt, maar wanneer ik die appels nader bekijk zijn ze allesbehalve identiek naar uitzicht, grootte, vorm, smaak, en geur.

Ik stel hierbij vast dat wiskunde de grootste gemene deler beoogt door de verschillen onder het tapijt te vegen.

taalkunde

#1 Een argument heet ik 'argument'. De 'hum' geeft de twijfels aan die ik er bij heb.

#2 Bepaalde zaken worden in-gewikkeld gemaakt, om ze beter uit de doeken te kunnen doen . . .

#3 De interne logica van woorden : wanneer ik 10 of meer keer snel na elkaar de woorden 'Mijn Kampf' zegt, eindig ik met 'Mekka'. En bij 'Hitler' eindig ik met 'gieter'.
Dit zal wel een wetenschappelijke uitleg hebben, maar ik ben er nog niet achter welke.

monoloog Vaak betrap ik mezelf op « bewuste doofheid » ?
Wanneer ik met anderen discussieer ben ik soms zo bezig met argumenten zoeken en ordenen, dat ik er amper toe kom te luisteren naar wat gezegd wordt. In mijn hoofd ben ik argumenten aan het opstapelen. Ik zit te popelen om een ander te onderbreken en mijn zeg te doen.

Er was een gevoel van herkenning toen ik dit citaat las : « Most conversations are simply monologues delivered in the presence of witnesses. » *

* Margaret Miller, 1915-1994, is de schrijfster van o.a. 'Taste of Fears' ('De Poort van de Angst'), 'A Stranger in my Grave' ('Een Vreemde in mijn Graf') en andere onderbouwde psycho-thrillers, ze is één van de grondleggers van dit genre.

Het laatste oordeel gaf meer problemen dan voorzien.

slotbedenkingen

- #1** Bij de aanvang van zijn laatste reis, zei hij teleurgesteld:
« Ik ben er geweest ».
- #2** Doodsstrijd, zegt men. Ik geloof meer in doodsrust.
- #3** Wij mensen maken veel lawaai en misbaar,
voor we in stilte gaan.
- #4** Relativiteit : de tijd maakt alles relatief.

blokjaren Proefondervindelijk valt me op dat de ouder wordende mens onderhevig is aan volgende fenomenen : samendrukking, uitzetting in de breedte, rimpelvorming, afhangen van wang- en buikspieren. Fenomenen waaruit mijn wetenschappelijke geest concludeert dat er met het verstrijken van de jaren een exponentiële toename moet zijn van de aantrekkingskracht van de aarde.

illusie Het is niet omdat de techniek en de wetenschap verbeteren, dat de mens in dezelfde mate is verbeterd.

vrouwen In de jaren vijftig en zestig, was het vrij algemeen dat, wanneer je ergens aanbelde en het was de vrouw die kwam opendoen, ze dan zei : « Wacht even, ik ga mijn baas roepen ». Hadden vrouwen toen het zelfbeeld van een hond ?

voorlichting Mijn eerste voorlichting kreeg ik van een vriendje die er meer van wist. Hij vertelde me dat kinderen gemaakt werden door de papa, die stak zijn stokje in het gleufje van de mama, daarna duwde de papa er één van zijn ballen door tot in de mama. En daaruit groeide een baby.

De eerste vraag die in me opkwam was, hoe het dan zat met ouders die meer dan twee kinderen hadden. Koelweg antwoordde hij dat die ballen teruggroeiden . . . Ik was zeer onder de indruk van het wonderbaarlijke in de natuur.

Ik probeerde 's avonds proefondervindelijk of ik één van mijn ballen op weg kon krijgen. Bovendien veel pijn behaalde ik geen noemenswaardig resultaat.

Ik dacht : misschien zijn mijn balletjes nog niet rijp . . . ?

De evolutietheorie werd niet overal
even strikt toegepast.

illegaal Eigenaardig vind ik het hoe bepaalde woorden niet verder gebruikt worden omdat hun originele betekenis als te confronterend wordt ervaren.

Zo ook de benaming van instellingen waar vluchtelingen en personen die hier illegaal zijn (wat dit ook moge wezen), samengebracht worden en waar ze onder dwang verblijven door middel van een omheining in prikkeldraad, camera's én bewaking.

Wat we heden op een verhullende manier bestempelen als 'transitcentrum', 'opvangcentrum' of nog mooier : 'asielcentrum', is duidelijker te benoemen met het woord concentratiekamp, wat het ook is, in de oorspronkelijke betekenis van het woord. Het doel was, en is nog altijd, om mensen met specifieke eigenschappen of status te concentreren op één plaats.

Bij hoge concentratie zit men in de puree.

taalverwarring

De woorden 'bevolking' en 'volk' worden op een begripsverwarrende wijze door elkaar gebruikt, vooral door diegenen die er garen bij spinnen.

[**bevolking**] alle personen die wonen binnen een bepaald geografisch gegeven, stad, regio, land, . . . – Waar men de bevolking primordiaal stelt, beoogt men het welzijn van alle mensen ongeacht hun specifieke kenmerken of overtuigingen

[**volk**] dat deel van de bevolking dat voldoet aan eenzijdig vastgelegde kenmerken van afkomst, taal, godsdienst of ras, . . . – Waar het volk het doel is, beoogt men het voordeel van een groep personen die voldoen aan specifieke kenmerken.

De evolutietheorie werd niet overal even strikt toegepast

moet er nog soap zijn ? Ik ben een personage in mijn eigenste levenssoap. Ik voel me een lege ruimte waarin gedachten en gevoelens voorbijtrekken. Door ze op te schrijven worden ze heel eventjes uitvergroot.

lot | tol Het lot is best te omschrijven als de tol die het leven van ons eist.

stof De ultieme nachtmerrie voor de gemiddelde huissloof :
« Van stof zijt gij, en tot stof zult gij wederkeren ».

dienst Godsdienst bestaat uit 'god' en uit 'dienst'. Het is niet duidelijk of het er om gaat de godheid te dienen, of diensten af te smeken van die god.

pensioenitis Voor sommigen is het pensioen een uitzichtloze vrijheid.

wil Sommigen weten wat ze willen. Anderen willen dat ze weten.

kinderachtig Veel attitudes en voorkeuren die ik heb, herken ik als spin-offs van mijn kind-ervaringen. De kindertijd heeft circuits in me aangelegd van waaruit ik reageer op gebeurtenissen in het heden, hier en daar zijn ze bijgestuurd door wat cultureel bricoleerwerk.

Met tegenzin en teleurstelling onderken ik zo *heel soms* [sic] een kinderachtige reactie bij mezelf. Zoals de woede die ik voelde toen de nieuwe inktrol recalcitrant weigerde te passen in het faxapparaat . . . én trekken, én kwaad worden !

Het was lang geleden dat ik de kwaadheid zo heb voelen opkomen. Ik vind het niet kunnen – tegelijkertijd zeg ik me : « tiens, eigenaardig hoe ik op een onbewaakt moment net zo reageer als toen ! – Ik weet dat dit niets helpt, en tóch ! »

Hoeveel onbewuste reacties volgen niet hun eigen uitgestippeld patroon ? Een vlechtwerk van reacties waarbij het wiel van het reactievermogen eens te meer de uitgesleten greppel van een onbewust kinderachtige reflex volgt.

Het perspectief was weer inconsequent, die dag.

geleuter Vannacht hield mijn ingebouwde leuterklankband me wakker met zijn (en dus ook *mijn*) gekwetst ego-gezaag en andere emotionele bespiegelingen op gebeurtenissen. Het is een leuterbak die onrust in mijn gedachten brengt met zijn irreëel en onrustig gezaag. Ik kan er niets mee aan en het belet me in slaap te raken.

Een gekwetst ego, gelijkhebberigheid, onvervulde emotoestanden, kinderachtige zelfzucht, . . . er is veel geleuter op deze wereld, alleen is het soms verdraaid moeilijk om het als zodanig te herkennen.

gezelle O kronkelende wentelende zagevent – met zwarte gedachten alom – ge klaagt en ge zaagt zolang – . . .